

[Međunarodni zakon ne dozvoljava prisilno cijepljenje:  
Profesorica Mary Holland govorila je u UN-u o politici  
cijepljenja i ljudskim pravima](#)

[webtribune.rs](http://webtribune.rs)

Čet, 14 Svi 2020 00:00 UTC



© You Tube

*Meri Holand naučni istraživač sa pravnog fakulteta u Njujorku izlaže svoja viđenja o politici vakcinacija u svim zemljama širom sveta.*

*Ona na samom početku izlaže činjenicu da je kritika politike vakcinisanja stanovništva sistematski obezvređena iz interesnih centara.*

*Ona pita zašto bi živa u vakcinama trebalo da bude normalna pojava kada nije.*

*Vlast protivnike prisilne vakcinacije naziva smišljeno antivakcinašima da bi obezvređila njihovo mišljenje.*

*Ona naglašava da postoje stabilne, neškodljive vakcine i da se niko ne buni protiv njih.*

*Holandova se fokusira na zakon koji štiti ljudska prava kada su u pitanju vakcine. Vakcine su po svojoj prirodi medicinska*

*intervencija bazirana na populaciji, ako dovoljan broj ljudi pristane na ovu medicinsku proceduru, onda će takozvano "stado" biti zaštićeno od opticaja zaraznih bolesti, što je bazirano na teoriji kolektivnog imuniteta.*

*Iako individue primaju vakcine, razlog vakcinacije je za zdravlje pojedinca i društva. UN i međunarodna zajednica imaju obavezu da poštuju ljudska prava kada su vakcine u pitanju, ali na koji način nacije u sklopu UN to moraju da rade?*

*Ovo je važno pitanje na koje moramo obratiti pažnju jer duboko utiče na pojedinca i javno zdravlje.*

*Posle Drugog svetskog rata međunarodna zajednica je prepoznala veliku opasnost u naučnim i medicinskim eksperimentima na ljudskim subjektima bez njihovog pristanka.*

*Posle otkrivanja nacističkog medicinskog zverstva svet je izglasao Nirnberg zakonik koji kaže da dobrovoljna saglasnost ljudskih subjekata je apsolutno obavezna.*

*Međunarodni akt o građanskim i političkim pravima je dodatno ojačao ovu zabranu protiv eksperimenata na ljudskim subjektima bez njihovog pristanka, gde piše, Niko neće učestvovati u medicinskom ili naučnom eksperimentu bez slobodno datog pristanka.*

*Ova zabrana je univerzalno poznata, tako da su neki sudovi i naučnici izjavili da pravo na informisani pristanak je uobičajena stvar međunarodnog zakona. To znači da se taj zakon odnosi na ceo svet, bez obzira da li u nekoj državi to piše u knjigama. To je isto kao i norme koje zabranjuju ropstvo, genocid, mučenje i piratstvo.*

*Ali šta se dešava sa slobodnim pristankom kada su tretmani u pitanju uključujući i preventivne tretmane kao što su vakcine?*

*Ovo je kontroverzna tema u mnogim zemljama danas, uključujući i SAD.*

2005. godine, UNESCO - Organizacija za obrazovanje, nauku i kulturu Ujedinjenih nacija je govorila o ovoj temi i prihvatila je Univerzalnu deklaraciju o bioetici i ljudskim pravima na osnovu konsenzusa 93 države uključujući i SAD.

Države koje su učestvovala su se nadale da će ova deklaracija isto kao i Univerzalna deklaracija o ljudskim pravima ranije postati set vodećih principa.

Po pitanju pristanka, u deklaraciji piše: *Bilo koja intervencija može da se uradi samo posle slobodnog i informisanog pristanka osobe na osnovu adekvatne informacije. Dalje piše da interes nauke ili društva ne može da bude iznad ovoga. Ova izjava je nastavak medicinske zakletve koja se pripisuje Hipokratu "doktor mora da radi za dobro svojih pacijenata, i ne sme nikada da ih povredi.*

Ovo je skraćeno za princip "Prvo ne škoditi". Ovaj kredo oličava princip predostrožnosti u medicini gde jasno stavlja interes individualnog pacijenta iznad kolektiva ili takozvanog "stada".

Ovaj princip predostrožnosti direktno dovodi do toga da politika vakcinacije može da bude samo preporuka a nikako prinuda. Veza između doktora i pacijenta se pre svega zasniva na poverenju i bilo kakva prisila to potkopava.

Ako se ta veza izgubi onda lekari rade za državu i nadalje za društvo što znači da su iznad pacijenta pojedinca.

Osnovna pozicija sa vakcinama može da bude isključivo preporuka nikako obaveza. Pojedinci za sebe i svoju maloletnu decu imaju pravo da prihvate ili odbiju preventivnu medicinsku intervenciju na osnovu adekvatnih informacija i bez prisile pretnjom gubitka ekonomskih i obrazovnih beneficija.

Osnovna pozicija vakcinacije mora da bude informisan pristanak jer prisilna obaveza uništava poverenje i smanjuje osnovno pravo na život, slobodu, telesni integritet, privatnost informisanog pristanka i pravo roditelja da donesu odluku.

U većini razvijenih zemalja se koristi ovaj princip i vakcinacija se

*samo preporučuje, i tu takođe spadaju sponzori ove konferencije Nemačka i Japan.*

*Druge razvijene zemlje imaju impresivno zdravstvo i ne moraju da koriste prinudu, to su Velika Britanija, Australija, Austrija, Danska, Island, Holandija, Novi Zeland, Švedska, Norveška, Finska, Danska, Južna Koreja, Španija i mnoge druge.*

*I pored toga, Univerzalna deklaracija o bioetici i ljudskim pravima dozvoljava ograničenje fundamentalnog prava, ali ta ograničenja moraju biti nametnuta zakonom i moraju da postoje, citiram, zbog zaštite javnog zdravlja ili zbog zaštite prava i slobode drugih.*

*Osim toga takvi zakoni moraju da budu u skladu sa međunarodnim zakonom za ljudska prava.*

*Međunarodni sudovi su napravili test pomoću kojeg procenjuju da li su ograničenja fundamentalnih prava legitimni i zakoniti. Test procenjuje da li je zakonito, storgo potrebno i proporcionalno riziku.*

*Država koja je donela zakon kojim ograničava mora i da dokaže da je obavezna medicinska intervencija zakonita, preko potrebna i proporcijalna riziku.*

*Generalno, strogo potrebno mora da bude najmanje restriktivna alternativa da bi se došlo do cilja za javno zdravlje, i prvo moraju da se uzimaju u obzir nenasilni načini.*

*Država mora da dokaže da manje restriktivna alternativa nije izvodljiva, pre nego što prihvati i implementira visoko ograničavajuću. Pored ovog, ako država traži obaveznu vakcinaciju, onda mora da ima jaku obavezu da obezbedi delotvoran pravni lek za oštećene od vakcine.*

*Kao i svi lekovi na recept, vakcine nose rizik oštećenja i smrti za neke ljude. Garancija delotvornog pravnog leka je osnovni stub u zakonodavstvu, u demokratskom društvu i pravni lek mora da bude efikasan, a ne iluzorni pravni lek koji ne obezbeđuje olakšanje.*

*Politika vakcinacije se drastično promenila od početka 20. veka kada su vakcine bile samo medicinska intervencija kod hitnih slučajeva za celu populaciju u vreme epidemije velikih boginja. A po današnjoj politici za primarne mete imamo bebe i malu decu, u vreme kada nema hitnih slučajeva za prevenciju, a vakcinišu za veliki broj bolesti koje variraju po težini.*

*Zakonodavstvo i sudovi su morali da se suočavaju sa mnogo različitih problema zbog ove politike, gde imamo kompenzacije za povrede od vakcina, versko izuzeće, fiziološko izuzeće, pravo na obrazovanje, pravo na informisani pristanak, i pravo na roditeljsko odlučivanje.*

*Imam nekoliko primera sudskih presuda vezano za vakcine iz različitih zemalja.*

*1992. godine u Japanu, Viši sud u Tokiju je imao slučaj sa 459 osoba oštećenih ili preminulih zbog vakcine. Sud je zaključio da je Ministarstvo zdravlja bilo nemarno u svom radu gde su trebali da naprave program provere pomoću kojeg bi mogli da izdvoje ljude koji imaju kontraindikacije na vakcinaciju.*

*Sud je primetio da se Ministarstvo zdravlja fokusiralo na mere za povećanje stope vakcinacije nauštrb potrebne pažnje za neželjene posledice vakcinacije. Sud je takođe primetio da Ministarstvo nije obezbedilo dovoljno informacija o neželjenim posledicama vakcinacije lekarima i javnosti.*

*Sud je zaključio da oštećene žrtve imaju pravo da dobiju odštetu od države.*

*2004. godine u Ukrajini, Ustavni sud je tumačio da Ustav garantuje obrazovanje na osnovu ravnopravnosti, i smatraju da svako dete ima pravo na osnovno obrazovanje bez obzira na njihov status sa vakcinama.*

*2015. godine Ustavni sud u Turskoj je podržao pravo roditelja da daju saglasnost i izjavio da je to neophodno u slučaju vakcinacije dece, uprkos uverenjima Ministarstva zdravlja da je vakcinacija u "najboljem interesu" deteta. Zaključili su da telesni integritet*

*deteta može da se naruši samo u slučaju medicinske potrebe i po zakonu a to nije bio slučaj sa rutinskom vakcinacijom.*

*2015. godine presuda češkog Ustavnog suda podržala je zakon za javno zdravlje koji zabranjuje da deca pohađaju školu i obdanište ako nisu vakcinisani protiv 9 bolesti osim u slučaju da dete ima permanentne kontraindikacije.*

*Presuda je žestoko napadnuta sa tvrdnjom da je presuda suda politički motivisana a nije zasnovana na rigoroznim analizama Ustava. Odbrana je otkrila da oni koji su doneli odluku su se oglašili na neustavnost zakona, i da će odluka suda potkopati umesto da pomogne napretku vakcinacijskih mandata.*